

העולם הבא

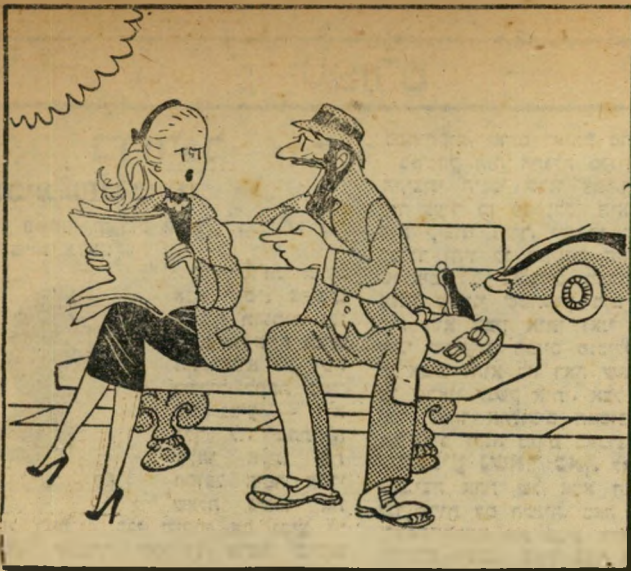
בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים בשליחת חומר לעמוד זה יזכה מדי שבוע פרס של 10 לירות. הזוכה בפרס השבוע, שלום בן־סורדו, ימין משה, ירושלים.

השלם וחלקו
 רחליה, מנתיב הליכה, מטילת עם בתה רונית בת השלוש. שתיהן לובשות חולצות לבנות וחצאיות אדומות. בדרך סוגש אותן אחד החברים. "מה שלום מהדורה השניה שלך?" הוא שואל את רחליה, בהצבעו לעבר רונית. משיבה בת: "לא מהדורה שניה. מהדורה מקוצרת."

מתוך בקיבוץ

"מליחה גברתי, אולי את יכולה לומר לי מה מחיר המניות של תעלת סואץ היום?"

הערות-שוליים

בקפריסין מתגאה הכנסיה היחידה אורתודוקסית בהנהגת תנועת אנוסים...
 ... ואילו בארץ מאשימים אותה אויביה בתופעות של אנוסים.
 * * *
 בית־החרושת "הבורג" הפר את השבת ענף המתכת...
 ... דוברי ההסתדרות טענו מהרגע הראשון כי למשכיתים חסר בורג.
 * * *
 הנשיא אייזנהאור מוכן לחתור על אי החוף של סין הלאומית, באומר כי אפשר בלי אי...
 ... ואילו צ'יאנג קאי־צ'ק טוען: אי אפשר בלי.
 * * *
 הצ"כ טוענים כי מפא"י מנצלת לצרכים מפלגתיים את עלילות עליה ב...
 בקיצור: עליה א'!

חמשיריים

מעשה כבוגר נהלל
 שנחשב לדייג מהולל.
 הוא ישב וזכה
 ולכסוף בחכה
 העלה הוא סנדל כשלל.
 מעשה באחת מיגור
 שעברה העירה לגור.
 מרוב הבלבול,
 השחיתות, הקלקול —
 היא עברה לרשות הציבור.
 גורי גור, קרית־ביאליק

משנתו של גדול הדור

- "כוחנו — באחרות!" (1905)
 "איש לא יעזור לנו, אם לא נעזור לעצמנו!" (1907)
 "שום כוח בעולם לא יעמוד נגד הגשמת שאיפותינו הצודקיות. עדה נעלה ויכול נוכל!" (1908)
 "בכל דור ודור קמו לבלותנו." (1911)
 "לא על לחם לבדו יחיה העם." (1914)
 "אהבת המולדת היא מקור כוחנו." (1916)
 "בנ"ל." (1917)
 "אנחנו נבנה מולדת שתהיה דוגמה לגויים רבים." (1920)
 "אנחנו רוצים בשלום, אך אנחינו מוכנים לגרוע כל יד המדי בקשת לבלותנו." (1923)
 "ימים טרופים אלה." (1925)
 "שלוש המשימות העומדות לפנינו: בנין האדם, בנין המור, לדת ובנין העם." (1927)
 "לפנינו עומדים שלושה תפקידים היסטוריים: בנין העם, בנין המולדת ובנין האדם." (1931)
 "ולאוייב ייאמר: הרף!" (1936)
 "ראה שנת 1914." (1938)
 "לא ניכנע!" (1939 והלאה)
 "אנחנו דוגלים בצדק, באמת ובהרף." (1943)
 "יחי עם ישראל!" (1946)
 "הוא עדיין חי!" (1947)
 "בכר ביום ה־22 לחודש מארס, 1916, ציינתי: אהבת המולדת היא מקור כוחנו. לא טעיתי בכך." (1948)
 "שלוש משימות עומדות לפני דורנו: בנין המולדת, בנין הים, בנין העם." (1953)

הצדק הוא ממין זכר

* כשגבר מתבגר מבלי להתחתן, מכנים אותו "רווק מושבע". שם אקזוטי מאד... אם, לעומת זאת, אשה מתבגרת ואינה נישאת לאיש, אין היא אלא "בתולה זקנה".
 * הגבר תמיד שומע, "חדשות מעניינות"... האשה — "רכילות".
 * הגבר המנחל את ענייני הבית הוא "בעל מסור"... תנו לאשה לנהל את ענייני הבית והיא כבר "לובשת המכנסים"...
 * כמסיבה, הבעל הנמצא תמיד ליד אשתו ודואג לכל מבוקשה הינו, "ג'נטלמן"... אבל אם האשה נצמדת לבעלה באותה מידה ומתעניינת בכל מה שהוא עושה, כבר מחליטים שהיא "קנאית וממרת את חייו".
 * אם הוא ממעיט בדיבור, הינו "שתקן ומעמיק"... אם היא ממעיטה בדיבור, הרי זה סתם מפני שהיא "מרימה את האף לשמים".
 * וכשכמה גברים מתיישבים בבית קפה לשיחה, הרי זאת, כידוע, "שיחה בענייני דיומא"... אבל מה אומרים על נשים היושבות באותו מקום, ומדברות על אותם נושאים? ברור: "מפספסות".
 שלום בן־סורדו, ירושלים

טעות לעולם צודקת

"דואר צבאי 1005 — רוקד" (הארץ) מרדכי דן, תל־אביב
 לצילי תזמורת צה"ל.
 נתערער שחי משקלו הנשרי (ידידות אחרונות) אורי שיקה, חיפה
 דמיונו המריא לשחקים.
 המקרע המזעזע אירע. (מעריב) יהושע פירסט, ירושלים
 ממשו קורע לב.
 מאז לא נוגעו עקבותיו. (ידיעות אחרונות) גירה מן, חיפה
 רצונך לנעת? בבקשה.

"אם אני לא, אני יודעת שתהיה אומלל. ואם אני כן, כוודאי תהיה אומלל... קשה לי להחליט!"

סוף פסוק

בהיסטוריה האנושית נחרתו מלים רבות, שנאמרו על־ידי אישים גדולים, לפני פגשם במר המוות. להלן מספר מלים אחרונות שנקלטו מאנשים פחות גדולים, ואשר יש חשש שהכרוזותיהם האחרונות לא יישמרו על־ידי ההיסטוריה:
 * "תן לי גפרור, אני רוצה לראות אם מיכל הבנויך מלא..."
 * "כטה תספיק, הרכבת הי זאת אימית..."
 * "נראה אם הרובה הזה טעון..."
 * "גם אני יכול לפרק מוקש בעיניים עצומות..."
 * "הא הא! אשתי אמרה שתהרוג אותי אם אחזור מאוחר..."

צבי פרי, תל־אביב